

SZTANDAR LUDU

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NR 23 (1306)

LUBLIN, PONIEDZ., 24 STYCZNIA 1949 R.

ROK V

NOWA WIDOWNIA DOMAGA SIĘ NOWEGO REPERTUARU

Ze Zjazdu Literatów Polskich w Szczecinie

SZCZECIN (PAP). — W drugiej części obrad II-go dnia Zjazdu Literatów Polskich toczyła się .. dalszym ciągu dyskusja nad wygłoszonymi referatami.

Następnie zabrał głos Stanisław Albrecht, Nacz. Dyr. Filmu Polskiego. Wskazał on na konieczność bardziej intensywnego współdziałania pisarzy polskich z filmem oraz podkreślił konieczność wzmocnienia pracy na polu krytyki filmowej. Po dyr. Albrechcie wstąpił na mównicę Hieronim Michalski, dyr. Departamentu Literatury w

Ministerstwie Kultury i Sztuki. Dyr. Michalski zwrócił uwagę na to, że w dyskusji dotychczasowej nie były omówione zagadnienia współczesnej poezji polskiej i polskiej dramaturgii. Mówca podkreślił jednak, że napływ nowej treści, która nie mieściła się dotychczas w kategoriach dawnej literatury, zdecydował, że młoda poezja przybiera nowe formy.

Zabrał następnie głos Aleksander Wał, który wystąpił ostro przeciwko działalności krytyków literackich, którzy niejednokrotnie hamują rozwój poszerzających się. Następnym mówcą był Juliusz Żulawski. Poświecił on swe przemówienie zagadnieniom teatru oraz nowej widowiskowości, co wiąże się z zagadnieniem nowego repertuaru. Nowa widownia pozwoli na wprowadzenie do repertuaru sztuk istotnie wartościowych, nie holdujących gustom mieszczańskiemu. Następnie w imieniu pisarzy katolickich zabrał głos Jerzy Zawieyski. Zwrócił on uwagę na fakt, że nowy ruch katolicki w Polsce stał się na stanowisku wspólnoty z siłami tworzącymi nową rzeczywistość polską. Stwierdził on, że wielki moment historyczny, jaki przeżywamy obecnie postuluje wielkość twórczości literackiej.

Z kolej nastąpiło powitanie przybyłego na zjazd Władysława Broniewskiego, którego na wniosek przewodniczącego zaproszono do prezydium.

Po wypowiedzi Leopolda Lewina na temat opowieszczenia kultury i wtedy pisarskiej, przewodniczący powitał przybyłych na obrady delegatów bułgarskich Krysto Wasiliewa, Radewskiego i Weselina Georgiewa.

ROZWOJ AKCJI HODOWLANEJ

Ceny pieczywa zostały w ub. roku znacznie obniżone. Nie odczuwamy już braku produktów spożywczych pochodzenia roślinnego. Mamy jeszcze kłopoty z produktami pochodzenia zwierzęcego — mięsem i tłuszczami.

Rok bieżący w rolnictwie ma ten brak usunąć.

Zadaniu temu służy zapadła przed kilku dniami uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów o akcji kontraktowania trzody chlewnej. Komitet postanowił, że w br. za kontraktowany będzie 1 milion trzody chlewnej, tłuszczowo-mięsnej i 125 tys. sztuk trzody chlewnej bekonowej.

Rozwój produkcji hodowlanej ponierany będzie równocześnie przy pomocy szeroko zakrojonej akcji kredytowej.

Jaki jest cel tej akcji?

Celem tej akcji jest przede wszystkim stworzenie warunków dla wzmocnienia temna rozwoju naszej gospodarki hodowlanej celem zabezpieczenia racjonalnego odżywiania ludności oraz podniesienia produktywności gospodarstw drobno- i średniorolnych a przez to dobrobytu podstawowych mas chłopskich.

Prócz poprawy odżywiania i podniesienia stopy życiowej ludności pracującej, wzrost produkcji hodowlanej posiada dla naszej gospodarki jeszcze inne, dodatkowe znaczenie.

Nasz stale rozwijający się przemysł potrzebuje wielkiej ilości surowca nie tylko roślinnego, lecz i zwierzęcego, jak wełna, skóry, kopyta, jelita itp. Tego surowca musi mu dostarczyć przede wszystkim własne rolnictwo.

Jednocześnie z pomocą finansową rozwijać się będzie planowo szereg plac, zmierzających do nauczania wsi racjonalnej hodowli. A więc przede wszystkim położony zostaje szczególny nacisk na nauczanie rolników prawidłowego żywienia zwierząt domowych, a w związku z tym na planową gospodarkę wzmocnioną planowo. Akcja racjonalnego żywienia zwierząt będzie zorganizowana przy spółdziel-

niach mleczarskich i poradniach żywieniowych, z których będą korzystać mało i średniorolni chłopcy. Wielki nacisk położony również zostanie na dalszą rozbudowę lecznictwa i opieki weterynaryjnej.

Tak wszechstronnie pomyślana akcja podniesienia hodowli zwierząt gospodarskich musi znaleźć sobie pomocnicze terytoria organizacji partijnymi i pomoc organizacji rolniczych. Działania te nie mogą być jednak same, one muszą być podporządkowane jednemu celowi, który jest to: podniesienie poziomu życia ludności wiejskiej, a w szczególności podniesienie poziomu życia ludności wiejskiej, a w szczególności podniesienie poziomu życia ludności wiejskiej.

L. R.

plk. brygady partyzanckiej. Jednego z najwybitniejszych tłumaczy utworów pisarzy radzieckich.

Włoska Partia Socjalistyczna oskarża „socialistów zachodnich”

RZYM (PAP). — DZIENNIK „AVANTI” OPUBLIKOWAŁ TEKST PISMA, WYSTOSOWANEGO PRZEZ KIEROWNICTWO WŁOSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ DO COMISCO (KOMITET PARTII SOCJALDEMOKRATYCZNYCH). PISMO TO JEST ODPOWIEDZIĄ KIEROWNICTWA WŁOSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ NA ULTIMATYWNE ŻĄDANIE COMISCO ZERWANIA JEDNOŚCI DZIAŁANIA PARTII SOCJALISTYCZNEJ Z PARTIĄ KOMUNISTYCZNĄ WE WŁOSZACH. ODPOWIEDZ KIEROWNICTWA WŁOSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ JEST OSKARŻENIEM POLITYKI LABORYSTÓW I INNYCH PRAWICOWYCH SOCJAL-DEMOKRATÓW, WCHODZĄCYCH W SKŁAD COMISCO.

Żądania Morgana Philippa mieszanu się COMISCO — organizacji, nie mającej do tego żąd

Przyjazd delegacji pisarzy radzieckich na Zjazd Literatów

WARSZAWA (PAP). — W dniu 23 bm. przybyła do Warszawy delegacja pisarzy radzieckich, udających się do Szczecina na Krajowy Zjazd Literatów. W skład delegacji wchodzi: dramaturg Aleksander Korniejczuk, dramaturg Anatol Sofronow, poeta Paweł Tyczyna, poeta Stefan Szczypaczow, poeta Antoni Venclova oraz krytyk literacki Iwan Anisimow.

Na dworcu gości radzieckich witali: dyrektor Biura Współpracy z Zagranicą przy Ministerstwie Kultury i Sztuki dr J. Starzyński, czł. n. KC PZPR: J. Albrecht i O. Dłuski, Prezes Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik” J. Pański, delegat Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej oraz liczni przedstawiciele świata literackiego z J. Tuwimem na czele.

Delegację pisarzy radzieckich powitał na dworcu ambasador ZSRR W. Lebediew i przedstawiciele Ambasady Radzieckiej.

W imieniu Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej pisarzom radzieckim wręczono wiązanki kwiatów.

W dniu wczorajszym delegacja literatów radzieckich udała się do Szczecina.

Wbrew rozbijaczom Światowa Federacja Związków Zawodowych istnieje nadal

PARYŻ (PAP). — Biuro Wykonawcze Światowej Federacji Związków Zawodowych zakończyło w sobotę swe obrady.

Na zakończenie obrad Biuro Wykonawcze SFZZ ogłosiło następujący apel:

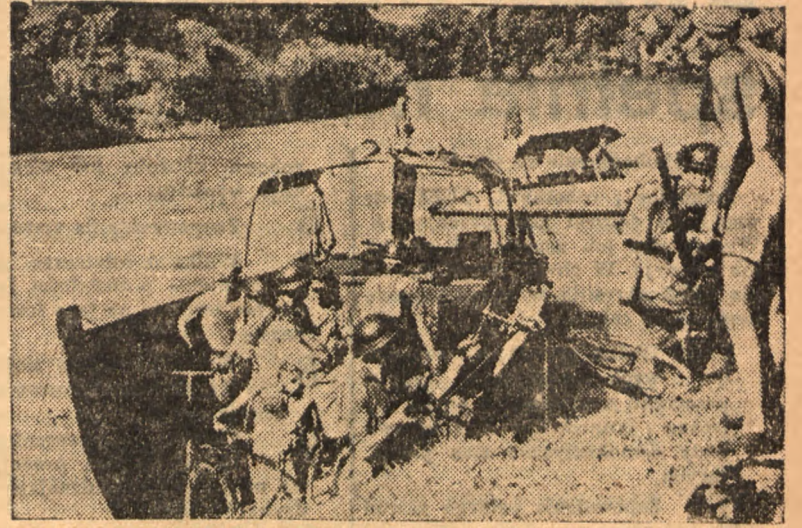
„Robotnicy i robotnice! Jedność robotników jest w niebezpieczeństwie. Przedstawiciele brytyjskich (TUC) i amerykańskich (CIO) związków zawodowych postawili Biuro Wykonawcze przed alternatywą albo zawieszenia działalności SFZZ, albo jej rozwiązania. W przeciwnym razie zagrozili oni wystąpieniem z Federacji. Chcemy oni narzucić 67 centralom krajowym, które łączą zorganizowane masy pracowników całego świata, wolę TUC i CIO. Większość członków Biura Wykonawczego zaproponowała rozpatrzenie kwestii spornych i znalezienie porozumienia w sprawie działalności SFZZ. Przedstawiciele brytyjskich i amerykańskich związków zawodowych pozostali nieprzejednani, żądali od innych członków

Biura podporządkowania się ich woli i rozwiązania Federacji. Większość członków Biura nie mogła przyjąć tego ultimatum. Decyzja w sprawie istnienia Federacji może być powzięta jedynie przez Kongres. Większość Biura zaproponowała przekazanie wniosku brytyjskiego Komitetowi Wykonawczemu Radzie Generalnej oraz Kongresowi. Członkowie Biura Deakin (W. Brytania), Carey (Stany Zjednoczone — CIO) i Kuners (Holandia) oświadczyli, że nie zamierzają brać pod uwagę opinii większości i opuścili salę obrad, wykazując w ten sposób, że wycofują się z SFZZ.

Jednakże Biuro Wykonawcze kontynuowało swe prace pod przewodnictwem wiceprzewodniczącego SFZZ — di Vittorio (Włochy).

(c. d. na str. 2)

Z WALK W INDONEZJI



Holendercy imperialiści mają ciężki orzech do zgryzlenia...

Zza każdego krzaka, zza każdego zakrętu czyha na nich nieulękła ręka partyzantów walczących o swoje prawa i wolność.

nych uprawnień, w wewnętrzne sprawy socjalizmu włoskiego. Morgan Philipps nie rozumie, iż we Włoszech toczy się walka polityczna między klerykalnym konserwatyzmem a opozycją robotniczą. Bez utrzymania solidarności robotniczej, solidarności między komunistami a socjalistami — nie można skutecznie bronić demokracji.

Koalicja trzeciej siły, która powstała w Europie, jest tworem elementów socjal-dem. i katolickich, których podstawowym celem jest walka z komunizmem. Koalicja trzeciej siły stopniowo przekształcała się w ugrupowanie, w którym główną rolę odgrywa ją katolicy. Procesowi temu towarzyszą wydarzenia w dziedzinie polityki zagranicznej. Zjednoczenie krajów zachodnich wokół hegemonu — Stanów Zjednoczonych, jest niczym innym jak tworzeniem bloku konserwatywnego, którego podstawą jest Watykan i kapitalizm.

(c. d. na str. 2)

Sytuacja strajkowa we Francji

PARYŻ (PAP). — Twarda postawa strajkujących urzędników miejskich zmusiła rząd do rozpatrzenia ich postulatów. Urzędnicy komunalni departamentu Seine et Oise przystąpili do pracy po uwzględnieniu wysuniętych żądań. Komitet porozumiewawczy zw. zawodowych urzędników komunalnych CGT, chrześcijańskich związków zawodowych i Force Ouvriere oraz generalnej konfederacji kadr rozważa obecnie propozycje rządowe.

Robotnicy fabryki samochodów Panharda kontynuują strajk. Nieugięte stanowisko strajkujących zmusiło dyrekcję fabryki do wypłaty należnych im zarobków. Akcja solidarnościowa na rzecz strajkujących przekroczyła 480 tys. franków.

W departamencie Nord oraz w Caen zanotowano liczne strajki ostrzegawcze. Związki zawodowe buchaltery zakładów nauczania technicznego zapowiedziały strajk na 24 do 29 stycznia dla uzyskania nowego zabezpieczenia. W tym samym celu administracyjny personel parafialnych urzędów i kanalizacji przystąpił do strajku ostrzegawczego.

OD REDAKCJI

Zamieszczona we wczorajszym numerze naszego pisma kłisza „Z wystawy fotograficznej” pt. „Praca robotnika i rolnika” jest reprodukcją zdjęcia wykonanego przez lubelskiego fotografa — Edwarda Hartwiga.

Światowa Federacja Zw. Zawodowych

spełnia nadzieje mas pracujących

(Dokończenie ze str. 1)

Robotnicy i robotnice! SFZZ jest wspólnym dobrem mas pracujących. Wyraża ona ich aspiracje i spełnia ich nadzieje. W chwili swego powstania SFZZ określiła w swym statucie następujące cele:

- 1 Walka związków zawodowych wszystkich krajów przeciwko zamachom na prawa społeczne i gospodarcze oraz na swobody demokratyczne mas pracujących.
- 2 Zapewnienie pełnego zatrudnienia.
- 3 Polepszenie warunków pracy i podniesienie poziomu życia.
- 4 Skrócenie czasu pracy.
- 5 Ubezpieczenia pracowników i ich rodzin na wypadek bez

robocia, choroby lub nieszczęśliwego wypadku.

- 6 Zaspokojenie na starość.
- 7 Walka o ostateczne wykończenie pozostałości faszyzmu bez względu na jego formę czy nazwę.
- 8 Walka przeciwko wojnie i jej przyczynom oraz walka trwałego pokoju.
- 9 Obrona i reprezentowanie interesów mas pracujących we wszystkich organizacjach międzynarodowych.

Od przeszło 3 lat SFZZ rozwija intensywną działalność, dążąc do osiągnięcia tych celów. SFZZ mogłaby uczynić znacznie więcej, gdyby jej działalność nie była hamowana przez tych, którzy dziś domagają się jej rozwiązania.

Przywódcy brytyjskich związków zawodowych, występując ze swą prośbą, nie zrozumeli widocznie głębokich przemian jakie zaszły w sytuacji związków zawodowych na świecie w wyniku drugiej wojny światowej.

ZWIĄZKI ZAWODOWE GRUPUJĄ MILIONY PRACUJĄCYCH

Minął czas, kiedy jedna centrala królowa, dzięki liczbie swych członków, mogła opanować międzynarodowy ruch zawodowy i nim kierować. Pod wpływem fałszywej oceny obecnej sytuacji przywódcy brytyjskich związków zawodowych myśleli, że mogą narzucić innym swe koncepcje, zamiast szukać braterskiej współpracy w warunkach wzajemnego porozumienia się z innymi związkami zawodowymi.

Próba rozbicia lub zlikwidowania SFZZ jest wyrazem absolutnego negowania elementarnych zasad demokracji. Brytyjskie związki zawodowe chciałyby wraz z kilkoma innymi organizacjami narzucić swą wolę SFZZ.

Międzynarodowa jedność mas pracujących w ramach SFZZ opiera się na dobrowolnej współpracy związków zawodowych. Związek, który nie są organizacjami politycznymi, ich głównym celem jest polepszenie warunków bytu klasy robotniczej, niezależnie od zaprzęgnięcia politycznych, religijnych czy rasowych członków. Związki zawodowe nie mogą być terenem rozgrywek politycznych.

SFZZ ISTNIEJE NADAL

Biuro Wykonawcze oświadcza, że SFZZ istnieje nadal. Nie wyklucza ona ze swego łona żadnej krajowej organizacji zwązkowej. Istnieje ona nadal, ponieważ na całym świecie są robotnicy i robotnice, których należy bronić i jednoczyć.

Usiłowanie rozbicia jedności klasy robotniczej jest czynem karygodnym.

Nowa zbrodnia faszystów greckich

PARYŻ (PAP). — Wydawany w Atenach dziennik „Vima” donosi, że w dniu 3 grudnia w miasteczku Leonari na Peloponezie, władze faszystowskie aresztowały 80-letniego emeryta Kallivanosa, znanego działacza partii liberalnej, b. posła i gubernatora.

Aresztowanego przewieziono do sztabu batalionu w Megalopolis i rozstrzelano tej samej nocy bez sądu i dochodzeń.

Wiadomość o tej nowej zbrodni faszystowskiej przedostała się do prasy ateńskiej zupełnie przypadkowo.

Włoska partia socjalistyczna oskarża „socjalistów zachodnich”

(Dokończenie ze str. 1)

Pismo podkreśla, iż polityka brytyjskiej Partii Pracy, SFIO, holenderskich socjaldemokratów i niemieckich socjaldemokratów jest polityką kolonialną, jest polityką ucisku. Pomoc, okazywana Transjordani, utrzymywanie kontroli nad Sudanem i Egiptem, akcja antykomunistyczna i antyzwiązkowa w Azji i w Afryce, represje w Rodezji i Kenii, krwawe starcia na Malajach — wszystkie te fakty świad-

czą o tym, iż labourzyści kontynuują politykę imperialistyczną.

Francuscy socjaliści odpowiedzieli na to, że masakra 80 tysięcy ludności tubylczej na Madagaskarze, za represje w Indochinach, za represje antyrobotnicze we Francji.

Socjaldemokratyczny rząd Dreesa w Holandii prowadzi agresywną wojnę w Indonezji.

Zachodnio-niemieccy socjaldemokraci stawiają sobie za podstawowy cel walkę z ZSRR, przy czym posługują się nawet podstępными organizacjami nazistowskimi.

WIELKIE CELE SFZZ

Robotnicy i robotnice! Cele SFZZ są wielkie i szlachetne. Wyrażają one wspólne interesy robotników i pracowników umysłowych. Dla utrzymania tych celów niezbędne jest wzmocnienie jedności mas pracujących całego świata. Wbrew wszelkim intrygom

politycznym, skierowanym przeciwko SFZZ, Federacja będzie istniała i wzrastała w potęgę.

Niech żyje jedność mas pracujących całego świata!

Klasa robotnicza wyniosła z drugiej wojny światowej wielką naukę. Przekonała się ona, że rozproszenie jej sił otwiera drogę faszyzmowi, ułatwia przygotowanie do nowej wojny oraz pauperyzację mas pracujących. Jeżeli nie chcecie odrodzenia faszyzmu, jeżeli nie chcecie nowej wojny, zacieśnijcie szereg, urzeczywistniając jedność klasy robotniczej na całym świecie. W tym jest główna nadzieja pokoju, demokracji i postępu.

Niech żyje jedność mas pracujących całego świata! Niech żyje Światowa Federacja Związków Zawodowych!

Górnicy potępiają próby rozbicia SFZZ

W dniu 21 bm. prezydium Związku Zawodowego Górników reprezentujące 300 tysięczną rzeszę robotników uchwaliło rezolucję, w której m. in. czytamy:

Prezydium Zarządu Głównego Związku Zawodowego Górników, obradujące w dniu 21. I. 49 r. protestuje przeciwko polityce Trade Unionów AFL i CIO i holenderskich związków zawodowych, oraz postanawia prowadzić nieugiętą walkę z kliką rozbijającą dążącą do rozbicia SFZZ — organizacji jednoczącej międzynarodowy ruch robotniczy, ostoju postępu i pokoju dążącej do poprawy bytu proletariatu całego świata.

Polski ruch zawodowy — stwierdza rezolucja — nie dopuści do tego, aby Światowa Federacja Związków Zawodowych, która wyrosła z mas proletariackich, służyła celom imperializmu i kapitału, jak tego chcą zdrajcy klasy robotniczej.

Światowa Federacja Związków Zawodowych służy i służyć będzie nadal sprawom dobra klasy robotniczej całego świata.

Praca pedagogiczna nauczycieli oprze się o zasady marksizmu-leninizmu

Krajowa narada delegatów Związku Nauczycielstwa Polskiego

W dniach 21 i 22 bm. obradowało plenum zarządu głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego z udziałem 70 delegatów z całego kraju. Sekretarz generalny ZNP poseł Kuroczko nakreślił zadania ZNP na tle uchwał Kongresu Zjednoczeniowego.

Analizując przyczyny w wielu wypadkach nie zadowalającej jeszcze postawy ideologicznej nauczycielstwa, mówca stwierdza, że tkwią one w dotychczasowym systemie kształcenia personelu nauczycielskiego. System ten izolował masy nauczycielskie od socjalistycznego ujmowania pedagogiki i od marksistowsko-leninowskiej nauki.

W najbliższym czasie ZNP przystąpi w sposób zorganizowany do ideologicznego kształcenia i do kształcenia nauczycielstwa.

Drugim podstawowym zadaniem ZNP jest obrona szkoły przed atakami części rozpolitykowanego kleru.

Trzecie zadanie — to walka o wysoką wydajność pracy nauczyciela w szkole.

W trosce o byt materialny nauczyciela ZNP w ubiegłym roku zrobił wiele. W bież. roku Związek nie będzie szczędził wysiłków, aby nadal w miarę możliwości poprawić warunki pracy nauczycieli.

W dyskusji poruszano sprawę do starzenia nauczycielstwa literatury naukowej z dziedziny pedagogiki marksistowsko-leninowskiej. Mówcy stwierdzali, iż należy głębiej niż dotychczas zainteresować się literaturą radziecką i wiaściwie ją wykorzystać.

REFORMA PŁAC PRZYNIOŚŁA POPRAWĘ

W drugim dniu obrad Plenum ZNP uchwaliło budżet na rok 1949.

W dyskusji zebrani omówili również nową siatkę płac. Stwierdzono, iż reforma płac, poza ogólną poprawą sytuacji materialnej nauczycielstwa, podwyższyła w szczególności uposażenia nauczycieli na wsi i w małych miasteczkach.

Delegaci z terenów podkreślali celowość obejmowania patronatów nad szkołami przez komitety fabryczne i folwarczne, warsztaty pracy, Samopomoc Chłopską itd.

REALIZACJA PROGRAMU PZPR

Na zakończenie obrad delegaci uchwaliли rezolucję. W rezolucji politycznej Plenum wita z głęboką radością utworzenie jednej marksistowsko-leninowskiej partii robotniczej i uważa za najważniejsze swoje zadanie jak najczynniejszy współudział w skonięciu wszystkich sił dla realizacji programu, nakreślonego przez Kongres Zjednoczeniowy.

Plenum zobowiązuje się m. in. do: rozwijania dalszej akcji nad ugruntowaniem w szeregach nauczycielskich zrozumienia naukowych podstaw marksizmu-leninizmu i do przyspieszenia prac nad przygotowaniem programu nauczania i podręczników w oparciu o podstawy naukowe marksizmu-leninizmu.

Specjalną rezolucję uchwaliło Plenum ZNP w sprawie szkoły świeckiej. W rezolucji tej czytamy m. in.: „Zarząd Główny ZNP wita ze szczerą radością zadozwolenie stanowisko Kongresu Zjednoczeniowego, jak również oświadczenie premiera Rządu w Sejmie 10 stycznia br. w sprawie niedopuszczenia do nadużywania przez część kleru religii dla celów politycznych, sprzecznych z interesami naszego Ludowego Państwa”.

Plenum ZNP uchwaliło również po omówieniu i przedyskutowaniu sytuacji międzynarodowej, rezolucję potępiającą próby rozbicia Światowej Federacji Zw. Zawodowych i nieustannie oburzający proces przejęcia przywództwa komunistycznej partii USA.

Robotnicy świata uczcili 25-lecie śmierci Lenina

FRANCJA

PARYŻ (PAP). — W sali „Mutualite” w Paryżu odbyła się uroczysta akademicka dla uczczenia 25 rocznicy śmierci Lenina, na którą przybyło kilka tysięcy osób.

Na trybunie zajęli miejsca członkowie Biura Politycznego francuskiej partii komunistycznej z generalnym sekretarzem partii Maurice Thorezem oraz sekretarzami Jacques Duclos i Andre Marty na czele.

Jacques Duclos wygłosił okolicznościowe przemówienie podnoszące historyczne zasługi Lenina w budowie partii komunistycznej w ZSRR.

CZECHOSŁOWACJA

PRAGA (PAP). — Staraniem Centralnego Komitetu Czechosłowackiej Partii Komunistycznej odbyła się w Pradze uroczysta akademicka ku czci Lenina w której wzięli udział członkowie rządu z premierem Zdenkiem Nečusem na czele, wybitni działacze partii komunistycznej, ambasadory ZSRR i Czechosłowacji oraz przedstawiciele ambasady radzieckiej. Przemówienie, poświęcone nieśmiertelnemu twórcy Związku Radzieckiego wygłosił minister informacji Kopecký.

Cała republika czechosłowacka obchodziła uroczystości 25 rocznicy zgonu W. I. Lenina.

BERLIN

BERLIN (PAP). — Świat pracy Berlina obchodził na uroczystych zebraniach i akademiach 25 rocznicę zgonu Włodzimierza Lenina. W teatrze Friedrichstadt-palast do zgromadzonych robotników przemówił przewodniczący Socjalistycznej Partii Jedności (SED), Grotewohl, który zobrazował ofiarne i twórcze życie Lenina od początku jego rewolucyjnej działalności, aż do dnia, gdy pełnionych walką o odbudowę gospodarczą socjalistycznego państwa.

Rosną szeregi francuskie CGT

PARYŻ (PAP). — Wielu aktywistów — pocztowców w Paryżu i Strassburgu, należących do tych czas do chrześcijańskich związków zawodowych oraz Pierre Ouviere, złożyło przystąpienie do CGT.

Podwyższyć cyfrę przerebu i wartość produkcji

Hasło „małej racjonalizacji” w Cukrowni „Lublin”

Ostatnia narada wytwórcza w cukrowni „Lublin” zgromadziła aż 105 pracowników Wydz. Technicznego, dyrekcję, kierowników działów, brygadierów i przodowników pracy. Celem jej była dyskusja nad sprawozdaniem z przebiegu kampanii, omówienie planu pracy na rok 1949/50 i rozważenie możliwości dalszego udoskonalenia i usprawnienia procesu produkcji. W tej ostatniej części narady zgłoszono szereg pomysłów i projektów.

Poza zgłoszonymi projektami powiększenia sali kotłarni i sali mieszadeł, gdzie jest trochę za ciasno — tow. Klimek wysunął ciekawy pomysł, który wymaga uprzedniej kalkulacji dla sprawdzenia jego opłacalności, ale niemniej jednak wskazuje na praktyczność umysłu wnioskodawcy. Po prostu uważa on, że zamiast corocznie wznosić nowe rusztowanie aż do szczytu pieca wapiennego — lepiej byłoby dla jego górnej obsługi wybudować na stałe galerijkę żelazną lub betonową.

Tow. Siebielec stwierdził, że przy przenoszeniu większych ciężarów w obrębie cukrowni zaoszczędziłoby się czasu i robocizny, gdyby się do tego celu użyło platformy na kołach. Tow. Siwecki uzupełnia ten pomysł wnioskiem kupna gotowej takiej platformy o napędzie elektrycznym z akumulatorem.

Z działu usprawnienia samego procesu produkcyjnego szereg ulepszeń zgłosili przodownicy pracy i brygadierzy. A więc ob. Stachyra zgłosił rzeczowe projekty przesunięcia zaworu dla osku gęsto bliżej miejsca pracy gotowacza na wyparkach i zastąpienia dotychczasowych zasuw w połączeniach na lasowni kranami. Inny pomysł ob. Kupiewskiego — zastosowania za-

worów bezpieczeństwa w dwóch działach wyparek na wypadek zatrzymania pomp próżniowych — wskazuje na rozwinięty wnioskodawcy zmysł przewidywania możliwych zahamowań procesu produkcji i troskę o bezpieczeństwo pracy kolegów.

Chęcią usprawnienia procesu wytwórczego jest podyktowany pomysł tow. Rozwałki: założenia sygnalizacji z działu saturacji na dział błotniarek i pomysł ob. Poleszaka, dotyczący przyspieszenia transportu żółtych maczek z wirówek na salę surowiny po skończeniu krajania buraków.

Pomysł tow. Kmiecica przedłożenia fartucha przy „żłobie dyfuzyjnym”, aby uchronić stojące pod nim silniki elektryczne przed zaciekaniem dowodzi, że jego autorem powoduje poczucie wspólnej odpowiedzialności za majątek społeczny i pragnienie zaoszczędzenia drogiego sprzętu.

Żaden z tych pomysłów, jak i wiele innych, zgłoszonych na naradzie z myślą o udogodnieniu pracy i bezpieczeństwa kolegów nie jest rewelacyjnym, tzn. nie wnosi zasadniczych i poważ-

nych zmian, któreby w znaczniejszej mierze wpłynęły na sposób i ilość produkcji, — ale wszystkie one w sumie i każdy na swoim małym odcinku mają na widoku jeden główny cel — produkować więcej, lepiej i taniej. Tak wygląda w praktyce racjonalizacja, która i bez udziału fachowców o wysokich kwalifikacjach, przynosi społecznie gospodarce olbrzymie oszczędności, a jest wyrazem twórczego udziału robotnika w pracy całości zakładu.

Drogi rozwojowe Polski Ludowej

Odczyt tow. A. Starewicza w Domu Żołnierza

Zamiast zapowiedzianego odczytu tow. wicemin. H. Jabłońskiego w Domu Żołnierza w dniu wczorajszym wygłosił referat tej samej treści członek KC PZPR tow. inż. Artur Starewicz. Sala była wypełniona całkowicie, podobnie jak i balkon, co świadczyło o wielkim zainteresowaniu naszej inteligencji tematem odczytu.

Referat tow. Starewicza wytlumaczył zebrany z przekonywującą jasnością znaczenie uchwały Kongresu Zjednoczenia, w drobniogowej analizie wytłumaczył słuchaczom rolę elementów składowych dzisiejszego ustroju Polski, ustroju demokracji ludowej oraz naświetlił dalszą drogę przebudowy tego ustroju

na socjalistyczny tak, jak ją rysują wytyczne uchwalone na Kongresie. Wobec wyczerpującego omówienia podstawowych zagadnień, związanych z drogami rozwojowymi Polski Ludowej w dyskusji zabrakło głosów tylko 3 mówców, na zapytania których odpowiedzi udzielił prelegent.

Proroktor UMCS tow. Parnas z ramienia Koła Uczelnianego PZPR przy UMCS, które podjęło inicjatywę urządzania tego rodzaju odczytów, dziękując zebranym za liczne przybycie na zaproszenie Partii podkreślił, że nawiązany tym odczytem kontakt Partii z inteligencją będzie nadal utrzymany

SOCJALIZM BĘDZIE BUDOWANY WSIŁKIEM CAŁEGO NARODU

II Wojewódzki Zjazd Stronnictwa Demokratycznego

W niedzielę 23 bm. odbył się w Lublinie II Woj. Zjazd delegatów Stronnictwa Demokratycznego, na który przybyli przedstawiciele K. C. S. D., posłowie inż. Beninger, ob. Kaliszewski i ob. Nagórski, wicewoj. lubelski ob. Sokołowski, rektor UMCS prof. dr. Klebanowski, przedstawiciele WRN i MRN, partii politycznych i organizacji społecznych. Przewodniczył przedstawiciel Woj. Zarządu ob. Gabryl. Referat polityczny wygłosił wiceprezydent miasta Warszawy, poseł inż. Beninger. Obrady poprzedziło złożenie przez delegację wieńca pod Pomnikiem Wdzięczności.

Po zobrazowaniu politycznej i gospodarczej sytuacji międzynarodowej, mówca przeprowadził analizę przemian, jakie zaszły w strukturze społeczeństwa polskiego w okresie międzywojennym i po odzyskaniu niepodległości. Opierając się na cytatach z dzieł Lenina, inż. Beninger stwierdził konieczność wychowania warstw wytwórców drobnotowarowych i zawsze chwiejnej w okresach przemianowych warstwy drobnomieszczańskiej w duchu socjalizmu i wpręgnięcia jej do pracy przy odbudowie i przebudowie społecznej.

Na zakończenie części oficjalnej po wzięciu jednogłośnie rezolucję, w której: 1) zebrani witają entuzjastycznie zjednoczenie partii robotniczych, rozwijające ostatnio nadejście imperiałów na rozbiór ruchu robotniczego, 2) stwierdzają, że dołożą wszelkich wysiłków do zacieśnienia współpracy partii politycznych bloku demokratycznego, 3) deklarują

czynny udział w realizacji planów 3 i 6-letniego, 4) widzą w sojuszu ze Związkiem Radzieckim najlepszą gwarancję nieetykalności naszych granic i obrony przed atakami świata imperialistycznego, 5) postanawiają wziąć czynny udział w likwidacji analfabetyzmu i upowszechnianiu oświaty,

8) wyrażają przekonanie, że S. D. przy ścisłej współpracy z PZPR przy czyni się do zacieśnienia sojuszu robotnika, chłopca i inteligenta, 7) oczekują od władz wojewódzkich wzmożonej działalności poprzez aktyw SD w dziele odbudowy i przebudowy Polski.

Nasi korespondenci piszą:

Maria Kurowska, uczennica Szkoły Pracy Społecznej w Lublinie pisze:

„Wczoraj w szkole naszej odbyła się uroczysta akademii poświęcona 25-tej rocznicy śmierci Lenina. Udział wzięli w niej wszyscy uczniowie i profesorowie.

Kol. Martyn, prezes samorządu szkolnego, powitał zebranych i wygłosił następnie referat o wielkim wozu i nauczycielu międzynarodowego proletariatu, twórcy państwa

radzieckiego — Włodzimierzu Leninie.

Na zakończenie kol. Martyn powiedział: „Czelmy pamięć Lenina jako tego, który wytyczył drogę rozwoju socjalistycznego państwa, będącego dla nas wzorem i podporą w naszej walce o socjalizm, tego, który wytyczył drogę przyjaźni między narodami Zw. Radzieckiego, a narodem polskim oraz wszystkimi narodami miłującymi pokój i wolność”.

Na drugą część akademii złożyli się recytacje wierszy Majakowskiego i Asiejewa w wykonaniu kolegów.

Akademii zakończyliśmy odśpiewaniem Międzynarodówki.

Związki Zawodowe rozpoczynają ofensywę kulturalną

OKZZ przywiązuje obecnie wiele uwagi zagadnieniu kształcenia i do kształcenia poprzez świetlice. Przy świetlicach 10 większych zakładów (ZZK, PMT, PMS, Drożdżownia „Lublin”, Zarząd Miejski, „Veritas”, Poczta itp.) zorganizowano już ko-

ła dokształcające. W kołach tych prowadzone będą cykle wykładów z zakresu historii ruchu robotniczego, historii Polski, ekonomii politycznej, przyrodoznawstwa oraz historii literatury.

Uruchomiono również 40 kursów dla analfabetów. Kursy te obejmą 650 osób.

Na stałych odprawach w OKZZ szkolić się będzie prelegentów przy zakładach pracy. W fabrykach i instytucjach będą wygłaszane referaty przez prelegentów OKZZ (dwa razy w miesiącu) oraz przez prelegentów przy zakładach pracy (również 2 razy w miesiącu).

Najzdolniejszych i najbardziej odpowiednich ludzi wysyłać się będzie na kursy do szkół wojewódzkich i centralnych.

Organizacja kół dokształcających oraz stałych referatów pozwoli rozszerzyć zasób wiedzy robotników, oraz podnieść ich uświadczenie ideologiczne.

Wojsko uczciło pamięć Lenina

Akademia w Domu Żołnierza

Staraniem DOW została zorganizowana w dniu 22 stycznia w Domu Żołnierza uroczysta akademii poświęcona pamięci Lenina.

Na wstępie orkiestra miejscowej jednostki odegrała marsza żałobnego Chopina, po czym mjr. Miernik powołał do prezydium dowódcę Okręgu, przedstawicieli WP. i Armii Radzieckiej, oraz delegatów Zarządu Miejskiego i organizacji.

Referat o działalności Lenina wygłosił plk. Blum, podkreślając szczególnie serdeczny stosunek Lenina

do ruchu robotniczego w Polsce. Drugi referat, o współpracy Lenina ze Stalinem, kontynuatorem nieśmiertelnego dzieła Lenina, wygłosił plk. Switelski. Na zakończenie oficjalnej części orkiestra odegrała Międzynarodówkę.

W drugiej części programu chór kolejowy pod dyrekcją ob. Waśkowskiego wykonał kilka pieśni rewolucyjnych. Orkiestra Filharmonii lubelskiej, pod dyrekcją dyr. Wyleżyńskiego, wykonała sufitę Czajkowskiego. G. S.

Premiowani pocztowcy

Określowy Komitet Współzawodnictwa i normalizacji pracy przy Zarządzie Okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Poczty i Telekomunikacji w Lublinie komunikuje, że w ramach akcji premiowania za wydajną pracę w miesiącu listopadzie 1948 r. wypłacono kwotę 3.334.405 złotych 1.792 pracownikom lubelskiego Okręgu Poczty i Telekomunikacji (na 2.202 uprawnionych do premiowania).

Pracownicy, którym premie przyznano stanowią 81,4 proc. pracowników uprawnionych do premiowania, a 68,8 proc. pracowników lubelskiego Okręgu Poczty i Tel. Na pierwszym miejscu listy premiowanych figuruje nazwisko kler. oddz. kasowego w Urzędzie Poczty Lublin 1 — ob. Tadeusza Sawki.

Nowe zadania oświaty dla dorosłych

Konferencja podinspektorów O. i K. D.

Dotychczasowa praca kulturalno - oświatowa opierała się na przesłankach przedwojennych. Obecnie masy robotnicze i chłopskie, które doszły do głosu, żądają aby wszystkie formy tej pracy wypełnione były nową treścią ideologiczną.

Sprawy te były omawiane na konferencji podinspektorów Oświaty i Kultury Dorosłych dnia 21 stycznia w Kuratorium Wydziału O. i K. D. Omówiono wytyczne według których będzie się kształtował 6-letni plan pracy kulturalno - oświatowej.

Całość tej pracy winna być oparta na zasadach zawartych w uchwałach Kongresu. Do najważniejszych postulatów w tej dziedzinie należy upowszechnienie kultury, wyzwolenie człowieka z pęt kapitalizmu i klerykalizmu, włączenie Związków Zawodowych, Związku Młodzieży Polskiej i Związku Nauczycielstwa Polskiego w socjalistyczny nurt oświaty. Omówiono również uporządkowanie formalno - praw-

nych spraw Domów Społecznych, zagadnienie walki z analfabetyzmem i zadania w dziedzinie czytelnictwa i samokształcenia.

Sprawy te referowali: naczelnik Ob. Steliga i wizytatorzy Ob. Witkowski, Gawarecka i Abraszewski.

Dokąd dziś idziemy

KINA

APOLLO: „Dzieci ulicy” seanse: godz. 17, 19.30, 20

BALTYK: „Dwulicowa kobieta” godz. 15, 17, 19.30

RIALTO: „Rodzina Artamonowych” godz. 15, 17, 19

TEATR

TEATR MIEJSKI: „Żołnierz i bohater” g. 19.30.

TEATR MUZYCZNY:

„Wiktoria i jej buzar” g. 19.30

Podróżowanie Ratunkowe tel. 22-79
Straż Parnas tel. 09
Komenda Miasta M. O. tel. 23-82

Radio

WAŻNIEJSZE AUDYCJE

PONIEDZIAŁEK, 24 stycznia

5.20 Koncert, 6.10 Dziennik, 6.30 Muzyka, 7.00 Powieść wad, 7.10 Dziennik, 7.25 Lekcja rosyjskiego, 7.40 Muzyka, 8.55 Gazetka szkolna, 9.30 Wszelchnia Radiowa, 11.10 „Uczymy się śpiewać”, 12.00 Wiadomościowe, 12.20 Koncert solistów, 12.45 Aud. dla wsi, 15.30 „Benifer” — pog. dla dzieci, 16.00 Dziennik, 16.30 „Archipelag ludzi odzyskanych” (ode, 2), 16.50 Jak powstaje książka — pog., 17.00 Koncert rozrywkowy, 17.50 Reportaż dźwiękowy z Kursu Początkowego Nauczania, 18.00 Koncert ork. smyczkowej P. R., 18.35 „Stare i nowe” (4), 18.55 Muz. operowa, 19.40 Wszelchnia Radiowa, 20.00 Dziennik, 21.00 Kwartet Smyczkowy op. 18 Beethovena, 21.30 Pieśni komp. radzieckich, 22.10 „Od melodii do melodii”, 23.00 Ostatnie wiadomości

Zacięte gry w siatkówkę i koszykówkę o mistrzostwo okręgu lubelskiego

W sali Wojewódzkiego Ośrodka Kultury Fizycznej odbyły się zawody siatkówki i koszykówki drużyn męskich i żeńskich o mistrzostwo okręgu lubelskiego.

Wyniki sobotnich gier oraz niedzielnych przedpołudniowych gier są następujące:

Siatkówka męska kl. B: KS Gród — AZS 1b 2:1 (7:15, 15:13, 16:14).

Składy drużyn: KS GRÓD: Kłisiewicz, Adameczek, Wrotniak, Zych, Salwicki, Gawel.

AZS 1b: Herman, Bernat, Banryfek (13), Karpiński (8), Janicki, ski.

Gra na niskim poziomie. Sędziował słabo ob. Kłokosiński.

Koszykówka męska kl. A: KS Czyn — MKS 27:19 (14:4).

Składy drużyn: KS CZYN: Kłokosiński, Stalewski, Turski (6), Kurylek (13), Karpiński (8), Janicki, Jesipowicz, Okrasa.

MKS: Maliszewski, Baranowski (6), Małeck, Wentlandt (6), Włodarczyk (5), Zwoliński (2).

Liczbę w nawiasach przy nazwiskach, oznaczają zdobyte punkty. Sędziowie: ob. ob. Sobocki i Pęczalski.

Do przerwy gra toczyła się z wyraźną przewagą KS Czynu, po przerwie była wyrównana, pod koniec spotkania MKS przeważał, jednak dzięki nieudolności strażowej ich napastników mecz zakończył się zwycięstwem Czynu.

Koszykówka męska kl. A. WKS Lublinianka — AZS 69:13 (32:11).

Początkowo w myśl rozkazu Zarządu AZS mecz miał być oddany walkowerem, jednak rezerwy AZS-u, nie chcąc dopuścić do walkoweru wystąpiły do meczu. Rezerwy AZS-u na boisku poza ambicją

(Boluk, Garbalski) nie pokazały nowego i mecz zakończył się jak było do przewidzenia wysokim zwycięstwem Lublinianki, w której najlepiej zagrali: Dubaj, Cieślinski, Chandze i Niedziela.

AZS wystąpił w składzie: Garbalski, Majewski, Forysiak (7), Kalbarczyk (4), Ryś, Boluk (2).

WKS LUBLINIANKA: Dubaj, Chandze (5), Browski (6), Cieślinski (28), Niedziela (20), Kister (8), Karman (2).

Sędziowie: Sobocki, Kłokosiński.

WYNIKI DRUGIEGO DNIA ZAWODÓW.

W niedzielnych grach w siatkówkę drużyn żeńskich wyniki poszczególnych gier były następujące:

MKS 1b — AZS 1b 2:0 (15:2, 15:5).

Sędziował ob. Karpiński.

MKS — AZS 15:14.

W grze koszykówki żeńskiej MKS po pełnej emocji grze zwyciężył AZS w nikłym stosunku 15:14. Gra

na dość dobrym poziomie technicznym.

Składy drużyn: MKS: Wójcikówna, Korczak, Kuhsarska, Warda, Płuta, Kurta, Jośko.

AZS: Okońska, Zabkówna, Kiszczńska, Trzaskowska, Szczawińska, Kaszlejówna, Mojska, Bojankowska, Zielińska, Skrycka.

Sędzia ob. Karpiński.

MKS ZWYCIĘŻYŁ AZS W KOSZYKÓWCE

W grze koszykówki drużyn męskich MKS zwyciężył AZS w stosunku 34:24.

AZS: Meisner, Nadworski, Boluk, Kalbarczyk, Bażyk, Puchniarski, Bernat, Garbalski, Rudziński, Forysiak.

MKS: Maliszewski, Wentlandt, Sidor, Baranowski, Zwoliński, Kochanowski, Włodarczyk, Kupidara.

Sędziował prof. Strycharzewski.

Wyniki gier wieczorowych podamy czytelnikom w jutrzejszym numerze.

Łyżwiarze radzieccy na mistrzostwach Europy w Davos?

Komisja organizacyjna łyżwiarstwa mistrzostw w Europie w jeździe szybkiej, które odbędą się w Davos, w dniach 5—8 lutego br., podała do wiadomości, że w zawodach wezmą prawdopodobnie udział łyżwiarze radzieccy.

Udział doskonałych zawodników radzieckich byłby niewątpliwie bardzo atrakcyjny i wpłynąłby w dużym stopniu na ogólne podniesienie poziomu mistrzostw. Na podstawie wyników,

uzyskiwanych w zawodach krajowych, należy przypuszczać, że łyżwiarze radzieccy stanowiliby groźnych konkurentów dla reprezentantów państw skandynawskich.

Termin zgłoszeń upływa z końcem przyszłego tygodnia. Oprócz Związku Radzieckiego spodziewany jest udział 12-ty państw: Austrii, Anglii, Belgii, Czechosłowacji, Finlandii, Francji, Holandii, Norwegii, Szwecji, Węgier, Włoch i Szwajcarii.

ROZSTRZYGNIECIE KONKURSU na dyplom i odznakę Międzynarodowych Zawodów Narciarskich o „Puchar Tatry“

W lokalu Związku Artystów Plastyków w Warszawie odbyło się, pod przewodnictwem dyr. Departamentu Twórczości Artystycznej Ministerstwa Kultury i Sztuki — G. Nejko, posiedzenie jury konkursu na dyplom i odznakę pamiątkową międzynarodowych zawodów narciarskich o „Puchar Tatry“. Jury w składzie: mjr Brzezicki — szef Wydziału Propagandy GUKF, dr Załuski — wiceprezes Polskiego Związku Narciarskiego, przedstawiciel Związku Artystów Plastyków — red. Lipiński i artysta grafik — Byliny, przyznało pierwszą nagrodę Zdzisławowi Czaczce z Krakowa, za dyplom oznaczony godłem „Jane“. Drugą nagrodę przyznano Zygmuntovi Koneśkiemu z Warszawy, za dyplom oznaczony godłem „Zawodnik“. Godłem na konkurs nadesłano 12 prac.

konkurs na odznakę pamiątkową, jury przyznało pierwszą nagrodę Władysławowi Stańczykowskiemu z Łodzi, za pracę oznaczoną godłem „Samin“. Drugą nagrodę przyznało prof. Jerzemu Karolakowi z Krakowa, za pracę noszącą godło „Płatek śniegu“.

HOKEIŚCI USA PRZEGRYWAJĄ W PRADZE

Drużyna hokejowa USA, która reprezentować będzie Stany Zjednoczone na mistrzostwach świata w Sztokholmie, rozegrała w Pradze towarzyskie spotkanie z reprezentacją Czechosłowacji, przegrywając w stosunku 3:5 (0:3, 1:1, 2:1).

BLANKERS KOEN ZWYCIĘŻA W AUSTRALII

Najlepsza lekkoatletka holenderska zdobywczyni czterech złotych medali olimpijskich Blankers-Koen, pierwszy swój start w ramach tournee po Australii zakończyła potrojnym sukcesem. Na zawodach w Melbourne Holenderka odniosła bezapelacyjne zwycięstwo w biegu na 80 m ppł, 100 y. oraz w skoku wzwyż.

Na 80 m ppł. Blankers-Koen uzyskała czas 11,7 sek., zwyciężając australijską olimpijkę Strickland, 100 y. wygrała w czasie 11,4 sek. przed Mc Connachie, a w skoku wzwyż zajęła pierwsze miejsce wynikiem 1,50 m. Wynik ten jest o 12 cm gorszy od rekordu Australii.

Przygotowania do „Tour de France“

Przygotowania do największej imprezy kolarskiej świata — wyścigu dookoła Francji, są już na ukończeniu.

Tegoroczny „Tour de France“ obejmować będzie 21 etapów. Trasa wyścigu długości około 4.800 km, przebiegać będzie w tym roku po rozprawach przez terytorium Hiszpanii. Ponadto w stosunku do lat ubiegłych trasa ta obejmować będzie szereg nowych miejscowości; powiększona została o dalsze odcinki góryste. W ciągu 25-dni dni wyścigu zawodnicy mieć będą 4 dni odpoczynku.

Wyścig rozpocznie się dnia 30 czerwca w Paryżu i trwać będzie do 24 lipca.

Trasa wyścigu przedstawia się będzie następująco: Paryż — Rheims — Bruksela — Lille — Rouen — St. Malo — Gables d'Olenne (pierwszy dzień odpoczynku) — La Rochelle — Bordeaux — St. Sebastian — (Hiszpania) — Pau (drugi dzień odpoczynku) — Luchon — Tuliza — Nîmes — Mar-

sylla — Cannes (trzeci dzień odpoczynku) — Briancon — Anste (Włochy — czwarty dzień odpoczynku) — Lozanna — Colmar — Nancy — Paryż. Liczba uczestników i zespołów, które dopuszczone będą do wyścigu nie została jeszcze ustalona, przypuszczalnie jednak Belgia i Włochy reprezentowane będą przez dwa zespoły.

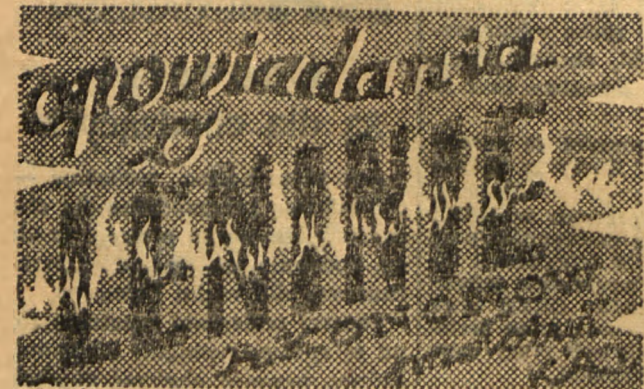
Polska — Czechosłowacja w gimnastyce

Reprezentacja gimnastyczna Czechosłowacji na mecz międzypaństwowy z Polską przyjeżdża do Warszawy 28 bm. w godzinach popołudniowych. Zespół czeski ma przyjechać w swym najsilniejszym składzie, który przedstawia się następująco: Benetka, Rużycka, Hruby, Matlocha, Lylo, Houdek, Sotornik, Wirth. Ogółem ekipa czeska składać się będzie z 12 osób. Oprócz zawodników przybędą: prezes czeskiego „Sokoła“ Penninger, sędziowie: Pech i Dudek oraz jako kierownik

Nowotny. Goście czescy zamieszkają w Akademii WF na Bielanach.

Zawody rozpoczną się w dniu 30 bm. w Akademii WF o godz. 10-tej. Rozegrane tam zostaną dwie konkurencje: skoki i koń. Pozostałe konkurencje odbędą się w sali Polskiej YMCA. Początek zawodów o godz. 18-tej.

W drodze powrotnej do kraju drużyna czeska wystąpi z pokazem gimnastycznym w Katowicach w dniu 1 lutego.



Wówczas Włodzimierz Iljcz wybrał miasto Psków i tam się osiedlił. Psków podobał mu się dlatego, że stamtąd kolejka było niedaleko do Petersburga. A postanowił bezwzględnie odwiedzić stolicę, chociaż wiedział, że gdyby go policja tam wysłedziła, zostałaby znowu aresztowany.

Włodzimierz Iljcz dwukrotnie jeździł do stolicy szczęśliwie, żaden policjant nie dowiedział się o tym. Po raz trzeci pojechał tam wraz ze swym młodszym bratem Dymitrem Iljczem. Wzięli ze sobą dwie książki: miał zawartość nielegalną: — bolszewickie książki dla robotników.

Ani na dworcu, ani w wagonie Lenin nie zauważył nic podejrzanego, wydawało się, że nikt go nie śledził.

Mimo to postanowił przesiąść w drodze do drugiego pociągu, aby przybyć do Petersburga na ten dworzec, na którym policjanci nie mogli go oczekiwać zgola.

Pociąg ten przechodził przez Carskie Sioło.

Z Carskiego przyjechali do Petersburga. Wszystko przyjęło obrót pomyślny. Co najważniejsze — oddali koszyk zaufanemu człowiekowi. I Włodzimierz Iljcz udał się na nocleg do swych starych przyjaciół.

Kiedy wczesnym rankiem Lenin wyszedł na ulicę, od razu schwytali go dwaj policjanci. Jeden chwycił go za prawą rękę, drugi — za lewą. Obawiali się, aby Włodzimierz Iljcz nie zniszczył podczas aresztowania jakiegoś tajnego papieru, za który mógłby go być znowu wysłać na Sybir.

A papier taki istotnie miał w kieszeni.

Na pozór był to zwyczajny rachunek sklepowy. Na tym rachunku między cyframi były napisane atrybuty sympatycznym rzeczy związane z konspiracją. Aby atrybutem stał się widoczny, trzeba było potrzymać rachunek nad lampą naftową. Policjanci zaprowadzili Lenina do urzędu policyjnego. Zrewidowali Lenina i zabrali mu razem z innymi papierami ten rachunek, ale nie zwrócił na niego uwagi.

Dwa tygodnie trzymano Lenina w więzieniu. Odbił karę za samowolny przyjazd do Petersburga i trzymać go dłużej jak gdyby nie było powodu. Bo przecież ani o tajemniczym papierze, ani o koszyku z zakazanymi książkami policja się ostatecznie nie dowiedziała.

Mimo to, jeden z policjantów postanowił wyrządzić Włodzimierzowi Iljczowi przynajmniej jakąś przykrość.

Lenin w tym czasie wybierał się zagranicę: tam

musiał zorganizować drukowanie gazety bolszewickiej — sprawa bardzo ważna dla partii. Do wyjazdu za granicę potrzebny był paszport zagraniczny i Włodzimierz Iljcz zdobył go z wielkim trudem.

I oto policjant zabrał mu ten paszport przy rewizji i postanowił go nie zwracać. Schował paszport do szuflady i powiedział Leninowi.

— Może pan odejść.

— Bez paszportu nie pójdę — odrzekł Lenin.

Policjant powiedział z powagą.

— A ja go nie zwrócę.

Włodzimierz Iljcz rozłożył się.

— To bezprawie. Pójdę na skargę. I prędko wyszedł.

Wtedy policjant krzyknął za nim.

— Proszę... bierz pan swój paszport!

Lenin szedł przez ulicę i na myśl o policjancie powtarzał z oburzeniem:

— A to stary dureń! A to stary oszust!

Potem pomyślał, że policjanci jednak koszyka nie znaleźli, a paszport ma w kieszeni. I powtórzył jeszcze raz ale ze śmiechem:

— Nie. Ależ to stary oszust!

OJCIEC

Niedawno udało mi się zetknąć z przemłym staruszkiem. Jako młodzieniec był jednym z przywódców moskiewskiego powstania grudniowego. Ostatni porzucił ze swoją drużyną ostatnią barikadę na Priesni. Przez jakiś czas ukrywał się w Moskwie, potem na wsi. Groziła mu szubienica. Właśnie w tym czasie spotkał się z Leninem.

(c. d. n.)